

tal: »Zakaj niste omenili tudi Gräw-nitzove, kakor sem vam naročil?« — »Saj sem se spomnil, svetlost«, je odgovoril pridigar. — »Kedaj pa?« — »Ko sem molil: ». . . ampak reši nas vsega hudega.«

Gonsalvo iz Cordobe, vojskovodja Ferdinanda V., aragonskega kralja, je baš napadel sovražnika, ko mu je zletela zaloga smodnika v zrak. Vendar ga ta nesreča ni potrla, pač pa je vzkliknil: »Naprej, otroci, zmaga je naša! Božja previdnost sama nam daje znamenje, da smodnika niti ne potrebujemo!« — Gonsalvo je tedaj res premagal sovražnika.

Ruski pisatelj Nikolaj Vasiljevič Gogol (rojen l. 1810 v Sorečnicah v Poltavski guberniji in umrl l. 1852 v Moskvi)

je obiskal julija meseca l. 1835 Kijev, kjer je pripravil veseloigro »Revizor« za oder. Igra žigosa podkupljivost nekdanjega ruskega uradništva. Kakor pri povedujejo, je car po prvi predstavi poklical pesnika k sebi in mu med drugim rekel: »Tako se še nisem nikdar smejal!« — In Gogol je odvrnil: »Jaz sem pa pričakoval od te igre popolnoma drug učinek.«

Za časa Ludvika VII. je živel v Parizu slaven profesor bogoslovja Pierre de Cordeil, učitelj poznejšega papeža Inocenca III. Inocenc ga je v znak hvaležnosti imenoval za škofa in pozneje za nadškofa. Nekoč mu je rekel: »Povišal sem te v nadškofa.« — In Pierre de Cordeil mu je odgovoril: »In jaz tebe za papeža!«

»Pojdi z mano! Ura je napočila, ko se moraš posloviti od sveta!« — »Kako«, se je razburil človek, »ali tako držiš dano mi besedo? Saj si mi vendar obljubila, da boš poslala svoje sluge, preden boš prišla sama. Jaz nisem videl nikogar.« — »Molči«, ga je resno zavrnila Smrt, »ali ti nisem poslala sluge drugega za drugim? Ali ni prišla vročina, ki te je vrгла na posteljo? Ali se ti ni vrtelo v glavi? Te ni li protin bodel v vseh udih? Ali ti ni šumelo po ušesih? Ni li zobobol glodal po tvojih čeljustih? Se ti ni napravljala tema pred očmi? In vrh vsega tega, ali te ni moj ljubki bratec, spanec, spomnil vsak večer name? Nisi li ležal po noči, kakor da bi že bil mrtev?«

Človek ni vedel kaj odgovoriti. Udal se je v svojo usodo in je nemo odšel s Smrtjo.

Vrli hlapec.

Kmet Predan je imel vrlega hlapca. Da je res vrl, to je izvedel Predan po majhnem dogodku.

Hlapec ni slutil, da ga opazuje gospodarjevo oko, ko je pokazal svojo veljavo, in dejanja, ki se izvrše tako, so najboljša.

Vročega poldne je bilo, ko se je vrnil hlapec s svojima konjema z njive. Konja je izpregel in nakrmil, kajti vsako ki to hoče vedeti, ve, da žival nima pravega miru, dokler je še v vpregi. Pa marsikdo tega noče vedeti, da ne bi l mel dela z izpreganjem in napreganjem. Predanov hlapec ni bil takšen in zato mu je morda potem teknil obed tem bolj.

Moški baje morajo kaditi. Ni še dognано, katera pipa tobaka je boljša, ali ona v jutro, ali opoldne, ali pa na večer. Predanov hlapec je čislal vse enako. Prav udobno mu je torej bilo pri srcu, ko je sedel po obedu na kamen ob vratih konjskega hleva in je z močno slamo snažil cev svoje pipe, med tem ko je položil okroglo glavo od pipe na hlevno okensko polico. Ko je zdaj segel po pipi, jo je nehote sunil in zakovalila se je v hlev. Ze se je hotel hlapec

ZA NAŠO DECO

Sluge smrti.

(Pravljica.)

Pred davnim, davnim časom je potoval velikan po široki cesti. Naenkrat stopi predenj stara ženica in ga ustavi, rekoč: »Stoj, niti koraka naprej!« — »Kaj«, se je začudil velikan, »ti reva, ki jo morem zdobiti med prsti, ti mi zastavljaš pot? Kdo si ti, da si upaš tako drzno nastopati?« — »Jaz sem Smrt«, je odgovorila žena, »meni se ne more nihče ustavljati in tudi ti se boš moral pokoriti mojemu povelju!« — Velikan pa se ni hotel udati. Dvignil je pest in je udaril ženo tako močno po glavi, da se je zgrudila poleg nekega kamna na cesti. Velikan je odšel po svojih potih, Smrt pa je ležala poražena na tleh in je bila tako slaba, da se ni mogla niti ganiti. »Kaj bo«, si je mislila, »če bom morala ostati tu? Nihče več ne bo na zemlji umrl in tako polna bo ljudi, da ne bodo imeli več prostora stati drug poleg drugega.«

Med tem je prišel po cesti mladenič,

svež in zdrav, pel je veselo pesem in je bistro gledal okrog sebe. Ko je zapazil onemoglo ženico, je brž pristopil, jo je dvignil, dal ji je iz popotne steklenice piti ter je čakal, da bi prišla zopet do moči. Tujka si je polagoma toliko opomogla, da je mogla stati na nogah. — Vprašala je mladeniča: »Ali veš, kdo sem jaz in komu si zopet pomagal k življenju?« — »Ne«, je odvrnil mladenič, »ne poznam te.« — »Jaz sem Smrt«, je rekla, »nikomur ne prizanesem in tudi pri tebi ne morem delati izjeme. Da pa vidiš, kako sem ti hvaležna, te ne bom napadla nenadoma. Poslala ti bom prej svoje sluge, ki ti bodo povedali, kedaj pridem po tebe.« — »Prav«, je menil mladenič, »dobro bo zame, če bom vedel, kdaj nameravaš priti in bom vsaj dotlej varen pred tabo.« Nato je veselo odkorakal in je živel odslej brezskrbno tja v en dan.

Ali mladost in zdravje nista trajala večno. Prišle so bolezni in bolečine. — »Umrl ne bom«, si je mislil, »kajti Smrt bo poslala prej svoje sluge. Da bi ti muke polni dnevi že vendar minuli!« — Ko se je čutil zopet zdravega, je nadaljeval svoje prejšnje veselo življenje. Nekega dne mu je nekdo od zadaj potrkal po rami in ko se je obrnil, je zagledal za sabo Smrt, ki mu je govorila:

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Örczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

In prav tedaj se je napovedala komtesa de Romaine.

Poslala je glas, da želi nemudoma govoriti z gospodom komisarjem. Par minut pozneje je vstopila, blede ko strah, oblečena v staro obnošeno obleko, z ogrinjalom čez ramena, ki je bilo vse prelahko za mrzli novemberski dan.

Gospod Cognard ji je viteški in uslužno ponudil stol. Silno razburjena je bila in solze so ji silile v oči, ki jih je pa ponosno zadrževala.

»Prišla sem, gospod komisar«, je začela, vsa hripava od razburjenja, »ker sve, moja mati, grofica de Romaine, in jaz — v groznem strahu — ker — moj Bog!«

Trepetala je, da je komaj govorila. Z veliko nežnostjo in potrpežljivostjo ji je gospod Cognard ponudil kozarec vode. Pila je in ga hvaležno pogledala. Hladna voda ji je dobra dela.

»Prosim vas, gospodična, pomirite se!« jo je tolažil. »Veš sem vam na razpolago!«

»Radi brata sem prišla, gospod komisar«, je pravila, že precej bolj pomirjena. »Radi grofa Jack de Romaine. Izginil je —! Ze cele tri dni ga nisve videli in tudi ničesar čuli o njem. In mati se boji —. Strašno se boji —.«

Oči so se ji razširile od groze, ni mogla več govoriti.

Gospod Cognard je tolažljivo posegel vmes in prepričevalno pravil:

»Nikakor se vam še ni treba bati najhujšega, gospodična! Taki mladi ljudje večkrat odidejo z doma, ne da bi materi in sestram povedali, kam gredo.«

»Ah — ampak, gospod komisar«, je pravila komtesa Mariette s tožnim glasom. »V našem slučaju so razmere izjemne! Naša mati je bolna, priklenjena na dom, in čeprav je brat bolj veseljak ko resnoben človek, jo ima vendarle celo rad in pride že radi nje vsako noč domov. Včasih je nadaljevala in rahla rdečica jo je oblila, »včasih ga pripelje gospodična Filipi v svoji kočiji.

Tudi v terek je bilo tako. Čula sem, da je kočija obstala pri vratih. Videla sem luč, čula sem tudi bratov glas, ko se je poslavljaj od gospodične Filipe, in kako je kočija odropotala. Bila sem že v postelji, polnoč je že minila in čisto

Issetje Lin
H. Zvezki

Res niste še na
ročni

Karl Mayove
knjige?

Ne čakajte, dokler
se še dobi. Nad
1000 knjig že raz-
prodanih, ostanki
bo kmalu! PISITE
Tiskarni sv. Cirila
* Maribor.

dvigniti, da bi stopil skozi vrata v hlev in si poiškal svojo pipo. Mahoma pa si je premislil. Vedel je, da sta konja legla, vedel pa je tudi, da bi takoj od potrebnega jima počitka vstala, če bi stopil kdo v hlev. Zato je mirno ostal, kjer je bil in je držal samo cev svoje pipe v ustih.

Predan je to videl skozi okno svoje sobe. Stopil je k hlapcu in ga vprašal: »Zakaj ne kadiš? Ali se ti je pipa razdrobila?«

»Ne, v hlev mi je zdrknila. Nočem konjev vzdramiti. Rajši bom počakal, da bomo šli zopet na delo.«

»Ti si vrl človek«, je rekel Predan in je dal hlapcu svojo, s srebrom okovano pipo. »Vzemi jo in jo obdrži za zahvalo! Tebi se bode gotovo dobro godilo. Kdor spoštuje počitek živine, bo pravičen tudi napram ljudem. Midva ostaneva, kakor upam, vselej skupaj!«

In tako se je tudi zgodilo.

DVE NARODNI BASNI.

Lisica je pogostila ježa. Zvečer ga ni pustila oditi in mu je ponudila prenočišče v svojem domu. Jež je pa le silil, da bi rajši šel domov in naposled se je res poslovil ter odšel. Lisica mu je od daleč sledila, ker bi bila rada videla, kakšna je njegova hiša, da je rajši tam kakor pa v njenem lepem stanovanju pod skalo. Videla je, da se je jež zrinil v neko luknjo v starem drevesu. Ko je pristopila, je čula, kako se je udobno iztegnil bo bukovih listih in polglasno zdihnil: »Moja hiša, moja svoboda!«

Ovca sreča volka, pa mu reče: »Ali se hočeš porazgovoriti z mano?« — Volk: »Vedno, kadarkoli hočeš!« — »Zakaj si mi danes zadavil jagnje?« — »Vidiš, to je bilo tako: V jutro sem zjejen pristopil k vodi, kjer je bilo že tvoje jagnje. Prosil sem ga kakor oče: Dete moje, ne kali mi vode. Ali kaj, ni hotelo slušati. Pograbila me je jeza, saj bi tebe tudi, in sem ga zadavil. Potem sem ga pa moral snesti, da se ne usmrdi ob vodi. Drugič tega ne bom več storil. Samo pridi mi ti povedati, da je tvoje in dobro bo!«

dobro se še spominjam, da sem se čudila, kako tiho je prišel brat v hišo. Kajti nisem ga čula, kedaj ba bi bil odklenil vrata in stopil v vežo.

In druo jutro sem našla njegovo posteljo nedotaknjeno. Vobče da ni prišel domov, sem si mislila, in da se je spet odpeljal z gospodično Filipo. In od tistega jutra ga nisve več videli.

»In — hm — ali ste — hm — govorili z gospodično Filipo?« je poprašal komisar obotavljaje se.

»Ne, gospod!« je resnobno odgovorila komtesa Mariette. »Vi ste prvi, ki z njim govorim o tej zadevi. Mislim sem si, da je tako najbolje. In da mi boedet že vi dali navodila, kaj naj storim.«

»Tako je, tako je!« je hitel pritrjevati gospod Cognar, ves srečen, da komtesa Mariette zaupa v njegovo duhovitost in policijsko sposobnost. »Čisto prav ste storili! Name se lahko zanesete! Z največjo obzirnostjo bomo stvar preiskovali.«

Ali bi mi morebiti hoteli podati par podrobnosti o tem — eh — hm — obžalovanja vrednem dodoku?«

Komisar je začel izpraševati in križem popraševati in je na mah postal silno služben. Za gospodična de Romaine mu ni vedela nič posebnega več povedati, s prav zgledno potrpežli-

POMNI.

1. Voda je najbolj zdrava pijača.
2. Voda, mleko in kruh so za zdravje velike vrednosti.
3. Žganje je smrtna voda.
4. V kupici utone več ljudi kakor v morju.
5. Pijanec si sam grob koplje.
6. Nihče še ni postal po pijančevanju moder.
7. V vinskem sodu, v pivski čaši in v žganjski steklenici izvira potok revščine.
8. Skozi pivnico drži pot v bolnico, v hiralnico in v ječo.
9. Pijanec je grši od živali.
10. Alkohol izžene pamet iz glave, de nar iz žepa, lakte skozi rokav, zdravje iz telesa, srečo in zadovoljnost iz hiše.

REŠITEV NALOG:

- a) Vprašanja:
1. Solnčni žarek.
 2. Ne gre, temveč nesejo ga.
 3. Kadar si lačen.
 4. Če več izda, kakor pa zasluži.
 5. Dokler jo nosiš v obliki leda.
 6. Dokler se ne prebudi.
- b) Naloga: Položi vžigalice tako le: II V X.

NALOGE ZA PREMIŠLJEVANJE:

1. Tovarnar je imel 100 delavcev in delavk. Delavce je lahko postavil v 7 vrstah, tako da je bila vsaka vrsta enako dolga, delavke pa v 11 vrstah in tudi tu je bila vsaka vrsta enako dolga. Koliko je bilo delavcev in koliko je bilo delavk?
2. Pastir žene krave na pašo. Ena krava hodi pred dvema, ena med dvema in ena za dvema kravama. Koliko je bilo krav?
3. Oče je dal Tonetu določeno svoto dinarjev in prav toliko Tinetu. Če pomnoži Tone število svojih dinarjev s 6 in še 9 prišteje, Tine pa pomnoži svojo svoto z 9 in 6 odšteje, imata zopet oba enako število. Koliko dinarjev ima vsak?

4. Trije dečki počivajo na izletu. Dva imata s seboj čokolado in sicer prvi 5 kosov, drugi pa 3 kose. Tretji nima nič in prosil, naj bi mu dala prva dva tretjino vse čokolade za 8 Din. Delitev se je res izvršila in sedaj je nastalo vprašanje, kako naj si prva dva dečka porazdelita 8 dinarjev, da bo po pravici. Drugi deček je rekel: »Jaz dobim 3 dinarje, ker sem na razdelitev 3 kose, moj tovariš pa dobi 5 dinarjev, ker je dal na razdelitev 5 kosov.« Ali je bila ta razdelitev pravična?

SMEŠNICE.

Vseeno. Tinčeka pošljejo po vino. — Gostilničar ga vpraša, ali želi belega ali rdečega. — Tinček: »To je vseeno, ker je za slepca.«

2. Otroško pojmovanje. Otrok (materi): »Ljubi Bog mora biti zelo bolan.« — Mati: »Kako to?« — Otrok: »Ker je včeraj oče rekel, da je Bog poklical našega dobrega starega zdravnika k sebi!«

Drugače mišljeno. Mati je večkrat opomnila deco, naj na večer prav lepo molijo, da bodo lahko spali. Nekega večera je menil Tonček: »Mati, jaz ne bom več zvečer molil. Jaz sem poskusil in sem spal lahko tudi brez večerne molitve.«

Vredno premišljevanja. Triletni Franček, ko ga mati oblači: »Mama, kako je to pri konjih? Ali si v jutro sami obujejo podkve, ali pa to dela konjar?«

Modern otrok. Mati: »Kaj pa delaš s svojo punčko?« — Otrok: »Spat jo devam, mama. Lasi sem ji že spravila z glave, samo zob ji ne morem vzeti iz ust.«

Sokrivec. Gospod vidi, kako se izteguje mala deklica, da bi dosegla zvonec pri vratih neke hiše. Gospod ji hoče pomagati in pritisne na gumb zvonca. Kako se začudi, ko mu deklica reče: »Zdaj pa morava teči, vratar je zelo hud.«

Slaba razdelitev. Sinčka vprašajo doma, kako mu ugaja v šoli. »Oh«, vzdihne, »ure so tako dolge, odmori pa tako kratki.«

vostjo mu je venomer in zopet pripovedovala svojo zgodbo, kljub temu da ji je utrujenost govorila iz vsake besede.

Mož v sivi suknji je sedel v oddaljenem kotu sobe, ves čas se ni vtaknil vmes, le h koncu je nenadoma vprašal:

»Ali ste, komtesa, prepričani, da mladi gospod grof ni morebiti prišel domov, še preden ste čuli voz?«

Mariette de Romaine se je vidno prestrašila. Gotovo si ji niti sanjalo ni, da je razen nje in komisarja vobče še kdo drug v sobi. Ko je suhljati človek, v sivo oblečen, stopil iz svojega kota, so njena blede lica še bolj prebledela.

Kljub temu je še precej mirno odgovorila:

»O tem pa nisem prepričana, gospod! Spala sem že napol ob tistem času. Ropot voza me je zdramil. Le to vem, da brat isto noč ni spal v svoji postelji.«

Mož v sivi suknji ni več vprašal, umaknil se je nazaj v svoj kot. Pa kadarkoli je gospodična Mariette odslej pogledala v tisto smer, je srečala dvoje blelih, globokih, pa ostrih oči, ki so jo neprestano opazovale.

Končno je bilo popraševanje pri kraju, gospodična Mariette se je smela posloviti.

NA POLJANI — najboljša Mestova povest je zopet na razpolago. Vsakdo naj jo še lo zimo prebere! Slane Dln 25, vezana Din 38. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Revolucija
v mizarstvu!

MIZARSKI LES

INFORMACIJE DAJE:
DRUŠTVO ZA OBRATNE
POTREPNOSTI
U OSIJEKU.

434

Hlapec h konjem, poštan, zdrav, vajen tudi poljskega in vinogradnega dela so sprejme s 16. julijem. Ponudbe na: Mihal Lepuh, trgovec, Dobova pri Brežicah. 797

Konjarja (kočijaža) in kravarja išče grajščina na Pragerskem. 786

Kravo muredolske pasme, brejo, drugega ali tretjega teleta okrog 8 mesecev, in prvovrstna mlekarica kupim takoj Franojo Zdolšek, Sv. Jurij ob juž. žel. 788

Trgovskega učenca s primerno šolsko izobrazbo, s hrano in stanovanjem v hiši, sprejme trgovina z mešanim blagom Mira Penič, Maribor, Vetrinjska ulica 9. 793

Trgovski vajenec se sprejme v trgovini Ivan Veselič v Ormožu z dobro šolsko izobrazbo. Reflektanti z vsaj dvema razredoma meščanske šole imajo prednost. 798

Mizarški učenec se sprejme. Lzuci se natančnega dela za stavbe, pohištva in panjev. Franc Kancler, Sp. Hajdina 12, pri Ptuj. 784

Čevljarški pomočnik in vajenec se sprejme. Polič Konrad, Partinje, Sv. Jurij v Slov. gor. 796

Hlapca h konjem, pridnega, poštenega in zanesljivega sprejme takoj A. Arbeiter, Maribor, Dravska ulica 15. 800

OGLAŠUJTE!

Že 32 let v službi bolnih in zdravih

stoji Fellerjev pravi prijetnodišeči
»Elsafluid«.

Za bolnega

je Fellerjev Elsafluid zanesljivo domače sredstvo in kozmetikum za umirjenje bolečin, katerega delovanje se hvali z nešteti zahvalnicami tudi iz visokih krogov ter iz dalekih krajev pri hudih bolečinah na obrazu ter na celem telesu, pri trganju v sklepkih, zobobolu, glavobolu, natananju pri reumatičnih bolečinah, kot obkladek na rane ter pri mnogih drugih slučajih, kjer je nujna pomoč potrebna.

Nekoliko kapljic na sladkorju uteši notranje bolečine in vplivajo povoljno! Dobiva se v lekarnah in sorodnih trgovinah, poizkusna stekleničica za 6 Din, dvojna steklenica 9 Din, ali pa velika specialna steklenica 26 Din. Po pošti vsaj en zavojev, kateri vsebuje 9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 specialni steklenici 62 Din. 6 takih zavojev sama Din 250. Vse že s poštnino in zavojnino pri

Za zdravega

zanesljivo obrambno sredstvo pri čezmerni občutljivosti za hladni zrak, za jačjenje mišic in živcev, za osveženje upadle moči, kot razkuževalno sredstvo za roke, obraz, zobe, usta in dihalo, kot obramba proti prehladu, kihanju in gripi, za razpuščanje sluzi pri grgranju, proti kašlju, hripavosti i. t. d. Za nego glave kot dodatek dnevni vodi za pranje i. t. d.

Eugen V. Feller,
lekarnar, Slubica Donja,
Elzarg 341. Hrvatska.

Ako pa potrebujete kaj dobrega za Vašo prebavo, naročite obenem Fellerjevo blago delujoče Elsa-kroglice, 6 škatelj 12 Din, 1471

V „Malih oznanilih“ stanje vsake beseda Din 120. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakih.

Mala oznanila

Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena „znamka“ za 2 Din za odgovor. UPRAVNIŠTVO.

Najcenejše in najboljše usnje se kupi pri Arnost Kohnstein, Maribor, Vetrinjska ulica 5. 801

Dve svinji za pleme stari po 8 mesecev ima na prodaj Vinarska in sadjarska šola v Mariboru. 789

Potrebujem več mizarških pomočnikov za trajno delo. Cela oskrba v hiši. Plačilo po dogovoru. Splošno mizarstvo, Matija Podgorelec, Lešnica pri Ormožu. 790

Šolarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu: Franc Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. — Vajenec, ki je že več nekoliko tega dela, se sprejme istotam. 805

Vabilo k rednemu občnemu zboru Slomškove tiskovne zadruge, r. z. z. o. z., v Celju, ki se vrši v Prosvetnem tajništvu v poslopju Ljudske posojilnice ob tri četrt na 11. uro dne 18. julija 1929. Spored: a) Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. b) Potrditev letnih računov. c) Volitev načelstva. d) Slučajnosti. Ako ni ob določeni uri navzoče zadostno število združnikov, se vrši pol ure pozneje občni zbor z istim sporedom in na istem mestu ob vsaki udeležbi združnikov. 803

Stanovanje blizu mesta za dve osebi, ki bi eno kravo imele na skrbi: Marbor, Gosposka ulica 46 II. 802

Lastin za čevlje dobite v trgovini Fr. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. 804

Sedlarskega vajenca, zdravega, poštenega, takoj sprejme Jožef Jug, sedlar, Žalec. 639

Hodža Nasr-ed-din efendi je uprašal svojo ženo, kakšen dar naj da cesarju Timuru. »Kaj praviš, bi mu dal fige ali jabolka?« — »Jabolka! Fige na noben način ne!« je svetovala žena. Hodža pa ni poslušal tega nasveta, misleč, da ženska mnenja niso prida; daroval je cesarju koš svežih, sočnatih fig. Timur pa je ukazal slugam, naj mu vržejo fige v glavo. — »Hvaljen bodi Allah!« je vzkliknil hodža pri vsakem udarcu. — »Kako pametno sem storil, da nisem poslušal nasveta svoje žene. Če bila to jabolka, bi imel že vso glavo razbito.«

Napol v zadregi se je komisar obrnil k detektivu.

»Zdi se, da vkljub vsemu nekaj ni v redu pri teh ljudeh —.«

»Na srečo,« je suho povedal mož v sivi suknji, »ste se vestno držali mojega naročila in niste niti za minuto pustili iz oči komtese in njene matere.«

Gospod Cognard ni odgovoril. Njegov polni obraz pa je zardel prav do ušes.

»Ali bi ne bilo najbolje, da koj pošljete po tisto gledališko igralko, po Filipo?«

»Seveda, seveda!« je hitel komisar in si olajšan oddahnil, ker ga sitni človek ni več popraševal, kako je izvrševal tista njegova naročila.

3.

Gospodična Filipa je točno ob naročeni uri tistega popoldne prispela v lastni kočiji, v katero je bilo vpreženih dvoje čistokrvnih angleških dirkačev. Oblečena je bila po najnovejši pariški modi in gospod Cognard jo je pozdravil, kakor se spodobi za galantnega moža, ki pozna oliko d onežnega spola in ve ceniti žensko lepoto.

»Poslali ste po mene, gospod komisar —?« je vprašala bodeče, potem ko se je namstila ko-

likor se je pač dalo udobno v trdem, nerodnem stolu uradne komisarijeve sobe.

»O gospodična,« se je opravičeval komisar, »kako zelo mi je žal, da sem vas moral nadlegovati —!«

»Torej —? Kaj je —?«

»Prav nič druga ko to, da bi vas rad vprašal, ali ste kje videli te dni mladega grofa de Romaine?«

Nasmejala se je in skomignila z mičnimi okroglimi rameni.

»O — tistega mladega malopridneža?« je dejala malomarno. »Ne, že dva dni ga nisem videla. Zakaj vprašate?«

»Zato ker je ta mladi malopridnež, kakor ste ga čisto pravilno označili, izginil. Ne mati in ne sestra ne vesta, kaj se je z njim zgodilo.«

»Izginil —?« je viknila gospodična Filipa.

»Z mojimi smaragdi —?«

Njena veselost in ljubka malomarnost sta jo hipoma minili. Vzravkala se je, njeni drobni prsteki so krčevito grabili za naslonjač, njen obraz je prebledel in prepadel.

»Z vašimi smaragdi —?« se je prestrašil gospod Cognard.

»Z mojimi smaragdi —!« je hlastnila. »Z ogr-

Cenjena gospodinja!

Moka najfinjša 00 D	4-
Sladkor kocke	14-
Sladkor kristal	12-
Bučno olje	27-
Kava pražena dobra 1/4	12-
Kava pražena boljše 1/4	14-
Kava pražena zelo dobra 1/4	16-
Kava pražena fina 1/4	18-
Kava pražena srebrna (zavitek)	16-
Kava pražena zlata (zavitek)	20-
Kava mleto „MEDO-DIN“ zmešana 1/4	8-

MEDO
Maribor
Glavni trg št. 21

Bolni živci

Koliko dni ima leto, toliko postaj križevega pota ima nervozen človek, ker slabi izčrpani živci mu grozijo življenje in povzročajo nebrojne boli. Trganje, zbadanje, omotica, mučna bojazna, glavobol delni ali v vsej glavi, šumenje v ušesih, blesketanje pred očmi, motenje prebave, nespanje, preobilno potenje, trganje v mišicah, nezmožnost za delo in še mnogi drugi pojavi so posledici slabih, izčrpanih bolanih živcev.

Kako se hočete rešiti te nevolje?

Moja ravnokar izšla knjiga razpravlja o enem sredstvu ki je postal izvor dobrote za človečanstvo. Ono pospešuje na čudežni način vse telesne funkcije, krepi hrbtišča in možgane, dela močne mišice in kosti, daje svežost in veselje do življenja.

V borbi za zdrave živce

Čela ono sredstvo dostikrat čudeže; dovaja redilne snovi do najslabnejših mest za proizvajanje krvi, oživlja, drami, ohranja mladost in svežost. Vi se morate sami prepričati, da vam ne objubljam nič neresničnega, ker jaz bom poslal v teku 14 dni vsakemu kateri nam piše, popolnoma brezplačno in franko eno skatljico za poskus in knjigo zdravnika, ki ima vsestransko dolgo preizkušnjo; beril se je tudi on s to boleznijo.

Pišite mi svoj natančen naslov in pošljem vam takoj brezplačno kar sem vam obljubil. 792

ERNST PASTERNAK, BERLIN, S. O.

MICHAELKIRCHPLATZ Nr. 13. Abt. 324.

Kašo proseno kakor ječmeno, izdelajo in izmenjava po i najugodnejšimi pogoji paromlin Ehrlich, Pesnica. 754

Pošne znamke, stare, kupuje Veljko Sikošek, Kladanj y Bosni. 759

Krajnike in vsakovratne deske odda po najnižji ceni paromlin in žaga Ehrlich, Pesnica. 755

Dobro, zdravo in po ceni domačo pijačo si sami napravite z esenco

Mostin.

Istotako dober rum z rumovim cvetom oboje dobite le v **Drogeriji Wolfram, Maribor** Slovenska ulica. 394

Vrvi vseh vrst za zvo- nove, studence, telovadnice ter za gospodarsko potrebo itd. iz najboljšega blaga in dobro izdelano, dobite pri R. Španer vrvarju, Ptuj, Panonska ul. 5 (proti F. Vajdiču). Vzame se tudi domače predivo v delo. 770

Dobro

žgana opčka

776 za zidanje, tlakovanje in strešnik se vedno takoj dobi. Opekarna Andr. Tschernitschek nasled. Kamnica pri Mariboru.

Vinoloč D'Avernas niki tik Kamnice ob oblastni cesti proti Selnici odprt je in ostane odprt do 16. septembra. Fina, sortirana vina. Senčnati veliki zeleni vrt. Lep sprehod iz Maribora po novi okrajni cesti mimo kamniške cerkve. Prijateljem slatne vinske kapljice, osobito mariborčanom se topla priporoča. 783

Velik promet - majhen dobiček!

O tem Vas prepričajo moje cene, ker lahko dobite že za 320 Din fine štofaste moške obleke in že za 135 Din lepe štofaste obleke za dečke. Pravtam se dobé tudi najrazličnejši štofi za moške in ženske obleke po izredno nizkih cenah. Na izbiro je tudi več sto drugih predmetov! Vse po najnižjih cenah!

Za obilen nakup se priporoča tvrdka

IVAN MASTNAK, CELJE

Kralja Petra cesta št. 15

329

Gonilne jermene

najboljše vrste kakor tudi živalne jermene in jermene krupons kupite cenejše kakor povsod pri 794

WILH. BADL

trg. z usnjem in čevlj. potrebščin Maribor, Glavni trg

Dr. med. M. PODLESNIK

sreski sanitetski referent in okrožni zdravnik, Maribor, Vinarska ulica 13 (nasproti Vinarski šoli), ordinira dnevno od 9. do 10. in od 3. do 4. ure; ob nedeljah in praznikih od 10. do 11. ure. Telefon števil. 2184. 778

Jamčene gnojilne pumpe 500 do 600 D, brzo- pariinike (Alfe) 500 do 1600 Din dobite samo pri Matiji Mulec, stavbeno galanterijsko kleparstvo, Ljutomer. Sprejem vajuca. 779

Suha gobe, jajca, surovo in kuhano maslo, zabelo, mast kupuje vedno po najvišji dnevni ceni: Fr. Senčar, trgovina, Mala Nedelja in Ljutomer. — Velika izbira raznovrstnega blaga. 684

Encdružinska hiša se proda. Naslov pove: gostilna Štok, Pobrežje pri Mariboru, Cesta na Brezje. 771

Kovaški vajence se sprejme pri Matej Bregant, Orehovayas-Slivnica pri Mariboru. 774

VOZNI RED

veljaven od 15. maja, je izšel. Dobi se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in stane

2 Din

lico, lasnim nakitom in uhani —! Daroval mi je je ruski car, ko sem nekoč gostovala v Petrogradu. Več milijonov frankov so vredni, gospod komisar! O —! Grof de Romaine ni mogel izginiti —, ni smel —! Da bi takole izginil — in še z mojimi smaragdi —!

Zajokala je, solze so ji zalile oči.

Gospod komisar je imel veliko mujo z njo, miril jo je, kakor je le vedel in znal. Da ni mogel kar takole izginiti, je zatrjeval, in še z njenimi smaragdi povrh. Da sploh ne more izginiti, saj je policija zato tu, da najde sled za takimi ljudmi —. Da ga bodo že našli in ji vrnili njene smaragde. Čisto gotovo!

»Morebiti jih je že med potom kje prodal —!« je ihtela gospodična Filipa in se ni dala utolažiti. »Morebiti je sedajle z njimi že daleč kje zunaj na morju — ta odurni mladi lopov!«

»Toda povejte mi, gospodična, kako so neki prišli tisti neprecenljivo dragoceni smaragdi v roke temu odurnemu ulademu lopovu?« se je tedaj oglasil miren, ravnodušen glas odnekod iz sobe.

Gospodična Filipa je šinila okoli ko mlad tigar, ki si ga podražil. Dvoje temnih oči se je zablistalo v moza, oblečenega v sivo.

»Kaj to briga vas —?«

Mož v sivi sukni se je nasmehnil.

»Saj bi vam vendar vsi radi pomagali in našli vaše smaragde —«

Gospodična Filipa se je pomirila.

»Gospod de Romaine je hotel pokazati moje smaragde svoji materi,« je dejala in zardela. »Obljubila sem mu namreč zakon — grofica je privolila — kakor hčerko me je sprejela —. Bila sem pri njej n obisku — rada bi bila videla moj nakit — in zato sem ga tisti terek dala mlademu grofu — in — in.«

Glas ji je popolnoma zastal, spet je zajokala.

Doživela je žalostno, pomilovanja vredno zgodbo, zgodbo o trapasti pasti, kakršne nastavlja mladim dekletom prebrisani zločinci, gladkega vedenja in prikupljive zunanosti, zgodbo, ki se ponavlja in ponavlja že kar svet stoji, in se bo ponavljala, dokler se ženske — ne bodo spa- metovale.

»In ko ste v svoji kočiji vozili grofa de Romaine tisti terek zvečer domov,« je nadaljeval mož v sivi sukni, »ali je imel smaragde en pri sebi?«

(Dalje sledi)

SOCIJALNO VPRAŠANJE

sposnavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je- rojevo knjigo »Socialno vprašanje« za Din 28.— v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.